

Günümüz sosyal medyasında ve yazılı sol medyada hemen hergün devrimcilik nedir? Devrimci kimdir üzerine çokça laf edilip yazılıp çiziliyor. Bizde muğlaklaştırılan bu kavramların bir kez daha yerli yerinde ve amaç ve içeriğine uygun kullanılmasına yardımcı olacak bu kısa makaleyi, bugüne kadar yazılanları harmanlayarak yeniden okuyucuya ulaştırmak istedik.

Bazen öyle solculara rastlıyoruz ki, bırakalım diğer düzen partilerini, bugün ülkeyi hızla bir islamo-faşist düzene, tek kişi diktatörlüğüne götürmekte olan AKP bile devrimci parti diye yutturulmaya, devrim ve devrimcilik kavramlarının içi boşaltılmaktadır. Aşağıda kısaca özetlediğimiz tanımlamaların yardımıyla umarız okuyucu yeniden devrimciliği de, devrimciyi de, devrimi de tanıma şansını yakalayacaktır.

Devrimci;□ kısa tanımla kendi dünya görüşü ve idealleri doğrultusunda toplumda□ "kökten" değişim isteyen ve değiştiren□ kişidir.

Gerçek devrimci kimdir? sorusu ise; hayatı yaşanılır kılacak; sınıfların, cins ayırımının olmadığı, kimsenin ötekileştirilmediği, sömürünün ortadan kaldırıldığı, herkesten kendi yeteneğine göre katkı istenen, herkese ihtiyacı kadar olanak sunan bir dünya özlemiyle, bugününü yarınlar için feda etmekten çekinmeyen insandır tarifi ile cevap bulur.

İnsanlığa "yaşanabilir" bir dünya teklifinde bulunan her devrimci emperyalist-kapitalist sisteme, sömürüye, haksızlığa sonuna kadar karşı olandır. Olması gerekir, yoksa devrimci değildir. Devrimci yukarda dile getirdiğimiz ideallerimizi içselleştirmiş, yarını bugünden yaşamaya başlamış, özel mülkiyetçi sistemin etkilerinden kurtulmuş, devrimi önce kendi bireyinde gerçekleştirmiş kişidir.

Devrimcilik zorlu bir yoldur. Devrimciliğin özünü kavrayamamış insanlar, eski düzen içi alışkanlıklarını sürdürmekte ısrarcı davranırlar. Devrimcileşme sürecini yaşamak yerine, kısa süreli olarak devrimci gibi davranırlar. Sonunda ise alışkanlıklarına dönerler, dostlar alışverişte görsün diye yapılan ufak tefek işler ise günü kurtarmaya yöneliktir. Oysaki devrim gerçeğin ta kendisidir. Bir gün mutlaka yüzleşilecektir bu nedenle devrimci bir tarzda ısrar etmek gerekir. Bencillikten uzak durmalı ve kendi çıkarlarımızı Devrimci hareketin gerisinde tutmalıyız.

Devrimciliğin temel özelliklerinden biri de sevgidir. Bu sevgi yoldaşlarımıza ve halkımıza duyduğumuz sevgidir. Başkalarını sevmeyen başkaları için mücadele edemez. Etse bile kendi çatlak egosunun tatmini içindir. Birey bu özelliğini de zaten uzun süre gizleyemez.

Devrimciliğin olmazsa olmazlarının başında ise eleştiri ve özeleştiri yatmaktadır. Fakat bunu yaparken meclis önünde yapılmalı, asla kulis gafletine düşülmemelidir. Eleştiriler aslında insanı bulunduğu durumdan daha ileri götüren çok değerli kılavuzlardır. Ancak insanlarımız eleştirildiklerinde, eleştirilen konuya yoğunlaşıp olumsuz davranışlarını olumluya çevirme yerine hemen savunmaya geçip eleştiriye yönelten yoldaşımıza saldırmaya ve bir intikam güdüsü ile hareket etmeye başlarlar. Bu da örgütlülüğümüzü geriye götürmektedir.

Yaşamı bütünüyle devrimci bir yaşam tarzıyla örgütleyemeyen, devrimci düşünemeyen devrimci ahlak ve kültürü içselleştirememiş insanlar, yabancılaşmaya ve yozlaşmaya mahkûmdurlar. Kollektif irade ve olaylara kolektif bir şekilde refleks geliştirmek yine devrimci yaşam tarzının başat aktörlerindedir. Denetimin, paylaşımın, kararların, birlikte alınması gerekir. Aksine birilerinin inisiyatifi hep kendinde bulundurma istek ve arzuları; moda deyimle “Number one” olma telaşı, söylemeye dilim varmıyor ama “şef olma” hastalığı, Kollektif iradeye hep darbe vurmuştur. Birilerinin güdümünde olmak, ortak akıl yerine başkalarının kuklalığına soyunmak ya da bu tür davranışlara muhatap kılınmak her şeyden önce o meclisteki devrimcilere hakarettir. Oysaki ortak akıl ve meclis iradesi en büyük yol göstericimiz olmalıdır.

Devrimcinin görevi devrimde çıkarı olan insanı iktidardır. Yaşamıyla, fikirleriyle, sistem alternatif projeleriyle bunu kitlelere kabul ettirerek sistemsel bir dönüşümün yolunu açabiliriz. Artık yaşanan deneyimler bize, halka rağmen halk için bir devrimin olamayacağını yeterince göstermiştir. Artık halk için, halk ile beraber, ötekileştirilen tüm toplumsal kesimler ile beraber bir dönüşümün kapısı aralanabilir.

Yine yaşanan deneyimler göstermiştir ki, devrim sadece bir sınıfın bir başka sınıfı iktidardan alaşağı etmesi değildir. Bunun ötesinde sürekli devrim biçiminde iktidarı tümünden dışlayan, kolektif komünal bir sistem savunuculuğudur artık. Yaşanan Proleter devrim örneklerinin başarısızlığının altında yatan esas neden, devrimi yapanların devrimciliği içselleştirmemiş olmasıdır. Çokça söylenir devrim kitlelerin eseridir. Devrimi gerçekleştiren kitleler ne kadar bilinçli, ne kadar ideallerine bağlı, ne kadar yaşamsal olarak devrimciliği içselleştirmişse, devrim de o kadar başarılı olabilir. Tepeden inmece hiçbir iktidar değişikliği kalıcı değildir.

Özel mülkiyet dünyasında “İnsan, insan olarak yoksullaşır” der Karl Marks. Bu kapsamda değerlendirdiğimizde devrimci yaşam özel mülkiyet sistemine karşı bir alternatiftir.

Özel mülkiyet dünyası bireye bireysel “kurtuluş” yolları gösterir. Bunu da rekabeti, bencilliği kendisi ile aynı “kaderi” paylaşanları ezme, yok etme bilincini vererek; bireyi kendi kendinin nesnesi haline getirerek yapar. Devrimci yaşam, burjuva yaşamın zıttı-reddidir. İnsana, insan olma, özgür birey olma bilincini devrimci yaşam sunar.

Her devrimci öncelikle sistem ile mücadeleyle sistem içinde yaşayan kişilikle mücadeleyi birlikte yürütmelidir. Çünkü kendimiz ile yürüttüğümüz mücadele aslında sistem ile mücadelenin ön adımıdır. Kendini sistem sınırlarının dışına çıkarabilmiş bireylerin işidir devrimcilik aslında.

Mücadelenin dışına düşen kişi devrimci değildir artık.

Ostrovski “**Trajedî mücadele durduğu zaman başlar**” der. Dönekliğin başladığı nokta mücadelenin dışına düştüğümüz andır. Devrimci birey mücadelenin dışına düştüğü an yeniden özel mülkiyet sisteminin bir dişlisi haline gelir. Bu açıdan devrimci insan, hangi nedenle olursa olsun, örgütlü yapısının dışına düşse de, devrimci duruşunu koruyabilmelidir. Bunu korumanın yolu ise sınıf mücadelesinin, ezilenlerin kavgasının yanında durmaya devam etmektir.

Söyledik devrimci kısa tanımla dünyayı değiştiren veya en azından bu amaçla kendini ortaya koyandır. Eski, çürümüş kapitalist sistemin dünyasına, onun yarattığı açlığa, sefalete, eşitsizliğe, bireyi kullaştırın felsefesine karşı mücadele edendir. Elbette bu sisteme karşı mücadele etmek yeterli değildir. Devrimcinin ana amacı eskiyi yıkıp yerine yeniyi, daha ileri olanını koymaktır.

İnsanı devrimci yapan içinde yaşadığı maddi yaşam koşullarıdır denir. Ancak aynı koşullar içinde yaşayan herkes neden devrimci olmaz sorusu hala cevapsızdır.

Devrimci olmak, içinde yaşanılan hayat koşullarının yarattığı sorunlara cevap olmaktır esasında.

Günümüzün egemen sistemi kapitalist sistem insanlığı barbarlığa doğru sürüklüyor, toplumsal-kolektif yaşamı yıkararak, bireyselleştiriyor. Üretimde uygulanan modern teknoloji sadece tekellilerin servetine servet katmak için kullanılıyor. Bireyler arası uçurumların artması yanında, ülkeler arası, ırklar arası, inançlar arası, sınıflar arası uçurum her geçen gün biraz daha büyüyor.

Sermayenin bir kaç büyük dünya tekeli elinde birikmesi, ezilen halk tabakaları arasındaki sınıfsal farkları da anlamsızlaştırmaktadır. Artık bir yanda bir avuç tekellci kapitalist, bir yandan da bu sistem tarafından ötekileştirilmiş değişik toplumsal katmanlar var. Artık işçi sınıfı öncülüğünde devrim söylemi yaşamda karşılık bulmuyor. Bunu da içeren ve ötekileştirilmiş tüm toplumsal kesimleri, işçileri, köylüleri, kadınları, inançsal baskı altındaki kesimleri, küçük ve orta burjuvaları, cinsel tercihlerinden dolayı dışlananları, etnik kökeninden dolayı ezileni bir bayrak altında toplayarak bir sistem değişimine yol açacak bir devrimci duruş ile sonuç almak olanaklıdır.

sistem karşıtı devrimcilerin bireysel, özel yaşamları yoktur. Dolayısıyla paylaşılmayacak hiçbir şeyleri yoktur. Biz kavgamızı paylaşıyoruz. Acımızı, mutluluğumuzu, ekmeğimizi, inancımızı, sevgimizi, umutlarımızı, umutsuzluklarımızı paylaşıyoruz. Emeğimizi ve yüreğimizi paylaşıyoruz. Beynimizi ve bilincimizi paylaşıyoruz.

Yoldaşlarımızla paylaşımımız bu temeller üzerine oturmalıdır. En üst noktada paylaşılmalıdır herşey. Paylaşmak, çoğalmak, üretmek, sorunları çözmek ve güçlenmektir. Yoldaşlarımızla paylaştıkça gelişiriz. Paylaştıkça kararsızlıklarımız yok olur, eksiklerimiz giderilir, güçlükler ve zorluklar aşılır. Paylaştıkça arınırız ve güçleniriz.